

Arrest

nr. 223 579 van 3 juli 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die op 12 april 2019 de toegang tot het Belgische grondgebied werd geweigerd, diende op 12 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 28 mei 2019 besliste de commissaris-generaal dat verder onderzoek noodzakelijk is.

1.3. Op 7 juni 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 7 juni 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 12/04/2019
Overdracht CGVS: 18/04/2019*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet machtigt mij de huidige beslissing te nemen tijdens uw vasthouding aan de grens. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U kreeg een persoonlijk onderhoud op 8 mei 2019 voor het Commissariaat-generaal via videoconferentie van 10 u tot 12 u 21 in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. U werd gedurende gans het gehoor bijgestaan door uw advocaat meester Van Rossem.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil afkomstig uit Jaffna in Sri Lanka. Nadat u uw examens had beëindigd ging u een stage lopen bij de garage "Tata Commercial Vehicle". In juni 2017 ontdekte u dat daar twee Tamil jongeren waren die drugs gebruikten tijdens de lunchpauze. De "Chief Mechanic" kwam dat ook te weten waarop een inspectie volgde. U had uw gereedschapskist laten openstaan waarop de drugs daarin werden verstoppt. De "Superintendent" kende u goed en ging ervan uit dat u daarmee niets te maken had. U vertelde hem vervolgens van wie de drugs waren. Beide jongens werden daarop weggestuurd. Om de naam van de "Company" te beschermen werd daaraan geen verdere ruchtbaarheid gegeven. In juli 2017 begonnen de problemen; u werd op de bus geslagen en u kreeg de schuld voor de verwijdering van de twee jongens uit de garage. Later kwam u te weten dat uw belagers en ook de twee jongeren lid waren van de "AWA-groep" (een criminele organisatie). Omwille de problemen in Syambalubbe verhuisde u naar Killinochi, waar u ging werken in het "A to Z Service Station". Op uw werkplaats in Killinochi kwamen onbekenden terwijl u afwezig was een drietal keer naar u vragen. De derde keer werd er ook een werknemer verwond. De manager zei vervolgens dat u beter niet kon terugkeren naar Killinochi omdat u voor hen een gevaar vormde. Vervolgens verbleef u in uw dorp, Kurumbu city, waar u ook problemen kreeg. U werd op de terugweg naar huis tegengehouden door een driewieler en door dronken mannen ontvoerd. Zij toonden foto's met daarop u samen met de jongens die van de garage werden weggestuurd en u werd ervan beschuldigd die jongens te hebben geïdentificeerd. U werd meegenomen en seksueel misbruikt. Daar u uw huis aan het renoveren was had u nagels op zak waarmee u begon te steken. U slaagde erin om te ontsnappen maar verwondde uzelf aan het been. Daar uw ontvoerders dronken waren konden zij u niet achtervolgen. Vervolgens vertrok u naar Sawakacheri. Daar was u op een dag samen met uw neef aan het vliegeren op een rijstveld. U zag iemand in de nabijheid telefoneren, waarop na een tijdje twee motorfietsen arriveerden die u achtervolgden. U kon u in een tempel verstoppen doch uw neef werd aan een waterput omsingeld. Toen u terugkwam ontdekte u dat uw neef vermoord was. Verder waren er geen incidenten meer in Sawakacheri. Vervolgens trok u terug naar Kurumbu city naar uw ouderlijke woonst, waar u op straat tot staan werd gebracht door leden van de "AWA groep". Zij namen uw identiteitskaart en uw telefoon af maar voor het overige waren zij vriendelijk. Zij vroegen u hen te vergezellen en gaven u drugs om aan een persoon af te geven, wat u ook deed. Op een andere dag stapte u uit de bus en kwam opnieuw leden van de "AWA-groep" tegen. U weigerde echter opnieuw drugs af te leveren. Op dat ogenblik arriveerde een voertuig met daarin leden van een rivaliserende bende. Toen ze met elkaar begonnen te vechten slaagde u erin om te ontsnappen. U keerde terug naar huis en vertrok vervolgens na twee dagen naar Pooneri. In Pooneri had u geen noemenswaardige problemen maar u kreeg dreigtelefoontjes en u vernam dat zij u in Killinochi zochten. Uit vrees voor uw leven besloot u uiteindelijk om Sri Lanka te verlaten. Op 30 januari 2019 nam u een vlucht naar Singapore, waar u een achttal dagen verbleef. Vervolgens nam u de bus naar Maleisië, waar u een tweetal maanden verbleef. U reisde terug naar Singapore, waar u op 10 april 2019 een vlucht nam naar Hong Kong. Op 11 april 2019 nam u vanuit Hong Kong een vlucht richting België. Via een transit in Londen kwam u op 11 april 2019 in België aan en deed hier een verzoek om internationale bescherming. U legde ter ondersteuning van uw asielrelaas kopies van de volgende documenten neer: een attest dat u automechanica studeerde, een schoolattest, een "family ration card", uw identiteitskaart, een overlijdensakte van uw neef, een politieattest van goed gedrag en zeden, een medisch attest van een verwonding aan het been, geboorteaktes van u en uw familie en een voorlopig rijbewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie over Subsidiare Bescherming zou lopen.

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen niet eensluidend zijn, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in ernstige mate wordt ondermijnd.

Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in Killinochi door een driewieler werd ontvoerd en dat u naar een bepaalde plaats werd gebracht waar u seksueel werd misbruikt (vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 5). Voor het Commissariaat-generaal daarentegen stelde u dat leden van de "AWA groep" in Killinochi naar u kwamen zoeken maar u nooit hadden kunnen aantreffen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Voor het Commissariaat-generaal situeerde u de ontvoering en het seksueel misbruik in Kurumbu City, waar u ook uw vast adres had (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10).

Verder beweerde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in Sawakacheri door leden van de "AWA" groep werd gechanteed en dat u werd gedwongen om u bij hen aan te sluiten (zie vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 5). Voor het Commissariaat-generaal sprak u net als voor de Dienst Vreemdelingenzaken over het overlijden van uw neef maar repte u met geen woord over bedreigingen om u bij de "AWA groep" aan te sluiten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Voor het Commissariaat-generaal beweerde u wel dat u door de "AWA groep" werd benaderd om drugs te dealen, doch dit gebeurde in Kurumbu City en niet in Sawakacheri (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p.11).

Voorts verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de "AWA groep" u ook in Pooneri kon vinden en ze daar uw telefoon en uw identiteitskaart afnamen (zie vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 5), iets dat volgens uw verklaringen voor het CGVS in Kurumbu City gebeurde. Voor het Commissariaat-generaal daarentegen stelde u buiten het feit dat u dreig telefoons ontving, in Pooneri geen andere problemen te hebben gekend. U opgemerkt hoe u dreig telefoons kon ontvangen daar uw telefoon door leden van de "AWA groep" was afgepakt, antwoordde u dat ze uw telefoon hadden teruggegeven. Dat de criminelen van de "AWA"-groep wel uw identiteitskaart hielden maar niet uw telefoon kan moeilijk overtuigen.

Bovenstaande discrepanties die de kern van uw asielrelaas raken, zijn dermate fundamenteel dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Verder is het ook eigenaardig te noemen dat ofschoon u gekend bent door de "AWA groep" en overal door hen wordt gezocht, u toch steeds bij verwanten gaat onderduiken, meer nog in Kurumbu City heeft u meermaals problemen gekend en toch keerde u er steeds terug om in uw ouderlijke woonst te verblijven. Indien u daadwerkelijk door de "AWA groep" zou worden gevisieerd kan worden aangenomen dat zij toch eerst bij de verwanten en zeker bij de ouders zullen gaan zoeken. Bovendien is het op zich al opmerkelijk dat de "AWA groep" de moeite zou doen om u over bijna gans Sri Lanka te zoeken louter omdat u twee studenten heeft aangewezen die enkel van de garage werden weggestuurd zonder dat zij daarbij aan de autoriteiten werden aangegeven.

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De geboorteakten, "family ration card", schoolattesten, rijbewijs en de identiteitskaart hebben betrekking

op uw identiteit, familiale situatie en opleiding, zaken die door het Commissariaat-generaal niet worden betwist. De overlijdensakte van uw neef bevestigen het overlijden en de doodsoorzaak van uw neef doch toont niet aan dat u daar enig verband mee heeft. Het medisch attest bewijst dat u een verwonding aan het been opliep maar zegt niets over de oorzaak daarvan. Het politieattest toont aan dat u geen strafblad heeft wat ook niet door het Commissariaat-generaal wordt betwist. Bovendien moet nog worden opgemerkt dat alle door u neergelegde documenten slechts kopies zijn die dan ook een relatieve bewijswaarde hebben. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt immers dat het in Sri Lanka gemakkelijk is om documenten te vervalsen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming, ook niet na de recente aanslagen in Sri Lanka van april 2019 op verschillende kerken. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"Verzoeker werd het statuut van vluchteling en subsidiair beschermingsstatuut geweigerd daar het CGVS meent dat hij niet voldoende aangetoond heeft dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

- *Motiveringsplicht:* De motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn.

De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden).

De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier. Uit de bestreden beslissing kan op geen enkele wijze afgeleid worden op welke basis dan wel de beslissing is genomen. Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de formele motiveringsplicht.

De Conventie van Genève van 1951 omschrijft een vluchteling als volgt: "Elke persoon die zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit heeft of, indien hij geen nationaliteit heeft, buiten zijn land van herkomst bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of wil inroepen omdat hij vreest voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, of zijn politieke overtuiging".

Verzoeker is ervan overtuigd dat hij aan deze omschrijving voldoet en begrijpt dan ook niet waarom het CGVS een negatieve beslissing heeft genomen met betrekking tot zijn verzoek tot internationale bescherming. Huidige beslissing is dan ook een schending van de artikels 1 en 2 afdeling A van de conventie.

Dat verzoeker zich met deze beslissing absoluut niet akkoord kan verklaren en het volgende wenst te benadrukken:

3.1. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

Verzoeker wenst op te werpen dat hem op het interview bij DVZ werd meegedeeld zijn relaas in het kort te vertellen. Hierdoor zijn verscheidene steden en problemen door elkaar gehaald.

Bij verzoeker heeft er een persoonlijk onderhoud via videoconferentie plaatsgevonden. Hierbij zijn zowel interviewer als tolk op het CGVS en verzoeker in het centrum. Hierdoor verloopt het persoonlijk onderhoud zeer moeizaam. De tolk is bijna niet verstaanbaar. Er wordt steeds gevraagd om te verplaatsen, dichterbij de micro te zitten, ...

Hierdoor gaat de emotie vaak verloren.

a) Aangaande het asielrelaas van verzoeker

Het CGVS stelt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging en dat er weinig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas.

Zoals verklaard op beide interviews heeft verzoeker, voor zijn vertrek, verschillende problemen gekend in Sri Lanka en legde hij ook uit welke problemen dit zijn. Zowel tijdens het interview bij DVZ als tijdens het interview bij het CGVS blijken dit wel degelijk dezelfde problemen te zijn.

Zo zegt hij gekidnapt te zijn, dreig telefoons te ontvangen, dat zijn GSM en identiteitskaart werden afgenomen....

Verzoeker wenst dan ook te reageren.

De problemen van verzoeker begonnen in 2017, op zijn werk. Er werden drugs gevonden, waarna verzoeker de "daders" had aangeduid.

Op het CGVS heeft verzoeker heel zijn relaas verteld, in chronologie. Op DVZ diende verzoeker zijn relaas kort te houden waardoor de plaatsen waar de problemen zich voordeden, niet altijd correct vermeld werden of omdat hij ervoor een plaats vermeld had, de problemen die hij hierna aanhaalde verkeerdelijk gesitueerd werden op de vermelde plaats.

Verzoeker heeft op volgende plaatsen verbleven en volgende problemen gekend:

- 2006 - 2011 : Chawakacheri

- 2012: Kurumba City

- 06.2017 - 09.2017: Siyamballabe

- o Problemen i.v.m. drugs: hij duidde zijn collega's aan als daders waardoor de problemen begonnen - zij bleken lid te zijn van de AWA-groep*
- o Hierna werd hij aangevallen op de bus, werd zijn werkkaart afgenomen*

- 09.2017 - eind 11.2017 : Killinochi

- o Onbekenden waren op zoek naar hem op 3 verschillende gelegenheden
 - 1ste gelegenheid: oktober 2017
 - Onbekenden kwamen foto's tonen en waren op zoek naar verzoeker. Verzoeker was die dag niet aanwezig, maar de onbekenden wilden weten waar hij was***

- 2de gelegenheid: november 2017
 - Onbekenden brachten een voertuig binnen en wilden opnieuw weten waar hij was. Verzoeker was op dat ogenblik in het ziekenhuis voor een operatie aan zijn appendix
- 3de gelegenheid:
 - Onbekenden gingen opnieuw naar zijn werkplaats en vielen een collega aan.
- Eind 11.2017 - 01.2018: Kurumba City
 - o Verzoeker werd door 4 mensen op een "driewieler" aangevallen en gekidnapt. Ze toonden hem foto's van de personen die hij geïdentificeerd had met drugs. Tijdens zijn vasthouding werd verzoeker ook seksueel misbruikt. Verzoeker trachtte zichzelf te verdedigen met nagels die hij had meegebracht van zijn werkplaats, maar verwondde ook zijn been hiermee. Hierna kon hij wegllopen.
- 01.2018 - 03.2018: Chawakacheri
 - o Hij ging hierna naar zijn neef. Toen zij aan het vliegeren waren in een rijstveld, zagen ze onbekenden op hen afkomen. Ze werden achtervolgd. Verzoeker kon zich verstoppen in een tempel. Zijn neef was hij op dat ogenblik kwijt. Hij werd nadien teruggevonden in een waterput, vermoord!
- 03.2018 - 05.2018: Kurumba City
 - o Verzoeker keerde terug naar de woning van zijn ouders. De wonden die hij had opgelopen waren nog niet genezen.
 - o 1ste probleem:
 - Verzoeker werd op straat tegengehouden door leden van de AWAGroep. Hij moest zwijgen over hun betrokkenheid bij de moord op zijn neef.
 - Zijn GSM en ID-kaart werden afgenomen. Zijn GSM kreeg hij terug
 - Hij diende drugs door te geven aan een voor verzoeker onbekend persoon
 - o 2de probleem
 - Verzoeker werd opnieuw op straat tegengehouden en diende opnieuw drugs door te geven.
 - Dit weigerde verzoeker te doen
- 05.2018 -12.2018: Pooneri
 - o Verzoeker ontving dreig telefoons. De AWA-groep had zijn gegevens waaronder zijn GSM-nummer na afname van zijn GSM in Kurumba City - Kurumba City
- Colombo
- Buitenland

Dit klopt ook met de chronologie zoals aangegeven door verzoeker op het CGVS. Door het feit dat hij gevraagd werd dit kort te houden op DVZ, gaan er heel veel elementen verloren, doch de hoofdzaken werden wel vermeld: Verzoeker begint op DVZ zijn relaas met de problemen i.v.m. drugs en zijn collega's. Ook het verhaal i.v.m. de ontvoering en de moord op zijn neef kwam allemaal ter sprake op DVZ. Ook de problemen die hij ondervond met de AWA-groep vertelde hij bij DVZ. Door zijn verhaal kort te houden gaan hier en daar details verloren, doch ze hebben hem nooit gevraagd dit te verduidelijken.

Doordat verzoeker gevraagd werd zijn relaas kort te schetsen op DVZ gaan er veel details verloren en werden soms verkeerdelijke veronderstellingen gemaakt.

Zo werd er vb. bij DVZ genoteerd: "... en ging naar Kilinochchi. Dan kwam ook de AWA groep. Ze ontvoerden me met een 3-wieler en brachten me naar een plaats."

Hierbij werd aangenomen dat de ontvoering plaatsvond in Kilinochchi i.p.v. Kurumba City, doch verzoeker maakte bij DVZ een opsomming van alle gebeurtenissen waarna veronderstellingen werden gemaakt.

Er wordt verzoeker ook verweten steeds terug te keren naar Kurumba City, waar zijn ouderlijke woonst is. Verzoeker kon niemand vertrouwen. Hij hoopte dat de leden van de AWA-groep zijn ouderlijk adres niet kenden en hem daar niet kwamen opzoeken, doch toen hij door had dat hij ook daar niet veilig was, vluchtte hij naar Pooneri, waarna hij trachtte het land te ontvluchten.

Verzoeker heeft er alles aan gedaan om zijn asielrelaas te staven. Verzoeker mocht de documenten in origineel bekomen. Hierdoor kan niet aan de authenticiteit van deze documenten getwijfeld kunnen worden. Dat de negatieve bewijslast die op verzoeker gelegd werd in de beslissing, niet terecht was, het voor verzoeker onmogelijk maakt om zijn asielrelaas te staven. Dit is niet redelijk. Verzoeker blijft ook moeite doen om bijkomende documenten te bekomen.

Verzoeker heeft de originele documenten reeds aangeboden bij DVZ, via zijn sociaal assistente. Zij scant deze documenten in en meldt hierbij dat het om originelen gaat.

Verzoeker heeft deze documenten dan ook in zijn bezit, doch gezien de volledige procedure van asiel van verzoeker niet in persoon verloopt, heeft verzoeker de kans nog niet gekregen om deze documenten in origineel neer te leggen.

Het CGVS is tevens en wel degelijk op de hoogte van de actuele situatie in Sri Lanka. Het is nog steeds onveilig i.t.t. wat men in de beslissing beweert.

Verzoeker heeft op verschillende wijzen zijn gegronde vrees in het kader van de Vluchtelingenconventie bewezen. Doch weigert men het dossier grondig te onderzoeken. Men betwist de authenticiteit van de voorgelegde stukken, doch zonder aannemelijk te maken dat het wel degelijk om valselijke bewijzen zou gaan. Het gaat derhalve om een louter vermoeden. Dit kan echter geen grond of motivatie zijn voor een negatieve beslissing.

Het dossier van verzoeker is duidelijk en er werden voldoende bewijzen aangeleverd die wel degelijk aantonen dat verzoeker ernstige problemen ondervond in zijn land van herkomst. Hij legde in die zin ook eensluidende verklaringen af.

Het is dan ook kennelijk onredelijk van het CGVS om onvoldoende rekening te houden met de verklaringen en aangebrachte bewijselementen.

Tijdens een asielaanvraag dient het gevaar voor het leven van verzoeker, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, onderzocht te worden.

Dat hij geenszins uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen heeft af gelegd. Dit blijkt ook uit zijn samenhangend verhaal tijdens zijn persoonlijk onderhoud via videoconferentie en de problematiek die hij ter kennis bracht bij DVZ.

Aldus dient de vraag gesteld worden in welke mate een vreemdeling, voor wie wel degelijk een reëel risico bestaat op ernstige bedreigingen van diens leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld en hiervan reeds persoonlijk het slachtoffer was, een grondig nazicht van zijn verzoek tot internationale bescherming mag verwachten.

Dat de gegronde vrees in hoofde van verzoeker onderzocht dient te worden!

Dat het onzorgvuldig is van het CGVS om dit niet te doen!

b) aangaande de voorgelegde documenten

Zoals reeds aangehaald, bracht verzoeker heel wat elementen bij in de vorm van bewijsstukken die zijn verzoek tot internationale bescherming volkomen aannemelijk maken.

Verzoeker heeft meerdere documenten voorgelegd bij zijn verzoek tot internationale bescherming, waaronder documenten die zijn identiteit aantonen, die ook niet ter discussie staat, alsook de overlijdensakte van zijn neef en een medisch attest i.v.m. zijn verwonding.

Hiervan wordt gemotiveerd dat zij niet vermelden hoe deze verwondingen zijn opgelopen, doch hiermee wordt het relaas van verzoeker wel aangetoond.

De overlijdensakte van zijn neef toont aan dat hij vermoord werd. Verzoeker heeft meerdere details hierover meegedeeld. Hier kan duidelijk worden uit afgeleid dat verzoeker aanwezig was toen zijn neef vermoord werd.

Ook het medisch attest van de verwondingen aan zijn been toont aan dat verzoeker een steekwond heeft opgelopen. Er wordt niet aangegeven hoe hij deze opliep maar hieruit kan wel afgeleid worden dat het verhaal van verzoeker inderdaad klopt.

Met betrekking tot de documenten, vnl. de kopies die verzoeker voegde, betwist verwerende partij de authenticiteit ervan zonder een adequaat en grondig onderzoek te voeren.

Verzoeker heeft tijdens en na zijn persoonlijk onderhoud reeds aangekondigd dat hij in het bezit was van originele documenten en dat hij deze nog wenste te voegen aan zijn verzoek tot internationale bescherming. Hij heeft, via zijn sociaal assistente, deze originele documenten reeds doorgestuurd per mail, doch nu wordt hem verweten dat het om kopies gaat.

Gezien de hele procedure voor mensen in het centrum voornamelijk schriftelijk gebeurt (per mail, via videoconferentie,...) is het voor verzoeker onmogelijk om deze documenten voor te leggen.

Verwerende partij heeft dan ook de stukken van verzoeker NIET met de nodige zorg behandeld. Verzoeker wenste, zoals hij reeds aankondigde in zijn persoonlijk onderhoud, deze documenten zo snel mogelijk aan het CGVS (verwerende partij) te bezorgen, wat hij reeds per mail gedaan had aan DVZ met de vermelding dat het om originele documenten ging. Er was hem ni. gemeld dat hij zelf zijn dossier diende te voorzien van de nodige stavingsstukken en dat hij het nodige hiervoor diende te doen. Het CGVS had met een beslissing kunnen wachten tot deze originele documenten in het bezit waren van verzoeker, waardoor de authenticiteit van deze documenten kon nagegaan worden.

Ook wenst verzoeker hier op te merken dat het niet is omdat het kopieën i.p.v. originelen zijn het daarom 'vervalste' documenten of documenten met knip- plakwerk zou betreffen. Het overbrengen van originele documenten is gevaarlijk en vergt veel tijd terwijl kopies veel sneller bezorgd kunnen worden.

Verzoeker heeft er alles aan gedaan om zijn verhaal, waardoor verzoeker in Sri Lanka in de problemen is gekomen, te staven.

3.2. M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoeker, gelet op het bestaan in zijn hoofde van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst/verblijf

Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen.

Verzoeker meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.

Ter illustratie wil verzoeker in wat volgt zeer kort de verschillende criteria toelichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Sri Lanka is nog steeds zeer gevaarlijk en de autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van burgers te garanderen.

Verzoeker vreest de AWA-groep, een groepering die opgestart was om het leger te helpen, doch intussen is het een volwaardige criminele organisatie. Verzoeker heeft 2 leden aangeduid die betrappt waren met drugs. Hierdoor kende verzoeker verschillende problemen.

Indien verzoeker terug dient te keren zijn zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Het is dan ook onbegrijpelijk voor verzoeker dat verwerende partij de situatie in Sri Lanka niet afdoende heeft onderzocht! Hij heeft duidelijk aangegeven dat hij de AWA-groep vreest. Zij hebben een grote politieke invloed en gezien zij opgestart waren ter ondersteuning van het leger, vrezen ze weinig acties van de politie.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij geen twijfel hecht aan de nationaliteit van verzoeker, doch men laat na de veiligheidssituatie in Sri Lanka grondig te onderzoeken!

Verzoeker heeft schrik dat hij slachtoffer zal worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Dat hij onmogelijk kan terugkeren naar Sri Lanka.

Als hij dient terug te keren naar Sri Lanka ondervindt hij problemen met de AWA-groep.

Hierover is niets terug te vinden in het administratief dossier.

Het CGVS diende dit grondig te onderzoeken, doch laat na dit te doen. Indien over deze groepering te weinig (actuele) informatie beschikbaar is, had het CGVS dit moeten aangeven. Nu dient verzoeker vast te stellen dat zijn situatie niet individueel onderzocht werd.

Dat er een zeer gegronde vrees bestaat dat verzoeker blootgesteld zal worden aan onmenselijke behandelingen of straffen.

Dat hij dan ook onder de bescherming valt van de Vluchtelingenconventie.

Dat zijn situatie grondig onderzocht dient te worden.

Het CGVS schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoeker indien hij dient terug te keren naar Sri-Lanka!

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoeker volledig aan deze voorwaarde voldoet.

Hij werd reeds gekidnapt en vastgehouden door de AWA-groep. Het is een groepering die ingeroepen was om het leger te ondersteunen en hierdoor veel invloed heeft.

Dat verzoeker niet kan terugkeren omdat hij vreest voor zijn leven.

Indien verzoeker dient terug te keren naar Sri Lanka dan vreest hij dat hij dadelijk zal gearresteerd/gefolterd/mishandeld worden, wat een schending van art. 3 EVRM zal uitmaken.

Dat het leven van verzoeker in gevaar is en dat zijn veiligheid in het land van herkomst niet gegarandeerd kan worden!

Dat dan ook duidelijk blijkt dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker en dat hij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft!

c) Onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker.

Verzoeker kan geen steun vinden bij de autoriteiten en kan geen klacht neerleggen bij de politie. De AWA-groep heeft ni. zijn leven bedreigd en verzoeker reeds gekidnapt.

Dat het voor verzoeker onbegrijpelijk is dat hij tot op heden geen internationale bescherming bekwaam gelet op zijn verzoek tot internationale bescherming en de elementen en stukken die hij naar voor heeft gebracht.

Dat verzoeker dan ook niet de bescherming van het land kan inroepen gezien het feit dat hij reeds werd opgepakt en vastgehouden en dat de overheid in het beste geval alleen maar toekijkt en zelf geen actie onderneemt of bescherming biedt.

3.3.M.b.t. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker gewoon afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan.

Heel de bestreden beslissing laat na te motiveren waarom verzoeker ook niet de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

Dat het CGVS dient te motiveren in zijn beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Bezwaarlijk kan men stellen dat wordt gemotiveerd waarom verzoeker eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd.

Dat indien men het dossier van verzoeker grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat hij wel degelijk problemen kent of zal kennen omwille van de hierboven vermelde feiten

Uit de motivering van het CGVS blijkt niet dat artikel 48/4 § 2 a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn en blijft dan ook manifest ontoereikend.

Er is in het volledige administratieve dossier geen spoor terug te vinden van de AWA-groepering. Hierdoor kan worden aangenomen dat dit ook niet onderzocht werd.

Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op zijn belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming.

Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoeker zonder evenwel na te gaan of hij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat verzoeker de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of hij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Dit is het geval indien er:

"zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of n het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen"

Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert.

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien zij geen afdoende motivering aangeeft waarom men verzoeker weigert.

Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoeker het geval is.

Dat hij dan ook de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Dat de motivering van het CGVS manifest ontoereikend is op dit vlak en niet redelijk te verantwoorden gelet op de situatie in het eerste land van asiel.

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut, gelet op het voorgaande, miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeven waarom men verzoeker weigert.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Sri-Lanka."

2.1.2. In een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting, brengt verzoeker volgende documenten bij:

- “1) Foto tijdens opleiding voor TATA Group
- 2) Foto met zijn neef
- 3) Familiefoto
- 4) Rijbewijs
- 5) Hospitaal voet operatie
- 6) Bewijs verblijf in Kurumbu City
- 7) Foto v. cousin brother die vermoord is
- 8) Politie report (2011-2015)
- 9) Geboortecertificaat v. zuster v. moeder om relatie met neef te bewijzen
- 10) Familiekaart
- 11) Opleiding Automobile Mechanic
- 12) Vaders geboortecertificaat
- 13) O Level resultaatblad
- 14) Moeders geboortecertificaat
- 15) Cousin brother death certificate
- 16) Zijn geboortecertificaat +vertaling”.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een theoretische uiteenzetting over de geschonden geachte bepalingen laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, beperkt verzoekers verweer zich tot een loutere bewering dat hij bij aanvang van de procedure verscheidene steden en problemen door elkaar heeft gehaald. Ook zijn bedenkingen bij het verloop van de video-conferentie, vinden geen weerslag in het administratief dossier. De Raad kan zodoende slechts vaststellen dat er geen indicaties zijn dat de interviews op een manier zijn verlopen dat deze een invloed zouden hebben gehad op de beoordeling van verzoekers verklaringen en voorgelegde stukken.

Verzoekers herhaling van zijn verklaringen, zoals hij deze chronologisch zou moeten vertellen, en zoals hij dit tijdens het CGVS-interview heeft kunnen vertellen, doet geen afbreuk aan de vastgestelde frappante tegenstrijdigheden met zijn initiële verklaringen bij aanvang van de procedure. De bestreden beslissing besloot dan ook op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

Waar het verzoekschrift nog hamert op het feit dat verzoeker geen originele documenten zou hebben neergelegd, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing slechts in subsidiaire orde verwijst naar dit gegeven. Een verder onderzoek van dit overtuigend motief dringt zich dan ook niet op.

De bestreden beslissing steunt op goede gronden en wordt bij gebrek aan een dienstig verweer overgenomen als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie over Subsidiaire Bescherming zou lopen.

In eerste instantie moet worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen niet eensluidend zijn, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in ernstige mate wordt ondermijnd.

Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in Killinochi door een driewieler werd ontvoerd en dat u naar een bepaalde plaats werd gebracht waar u seksueel werd misbruikt (vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 5). Voor het Commissariaat-generaal daarentegen stelde u dat leden van de “AWA groep” in Killinochi naar u kwamen zoeken maar u nooit hadden kunnen aantreffen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9).

Voor het Commissariaat-generaal situeerde u de ontvoering en het seksueel misbruik in Kurumbu City, waar u ook uw vast adres had (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10).

Verder beweerde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u in Sawakacheri door leden van de "AWA" groep werd gechanteed en dat u werd gedwongen om u bij hen aan te sluiten (zie vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 5). Voor het Commissariaat-generaal sprak u net als voor de Dienst Vreemdelingenzaken over het overlijden van uw neef maar repte u met geen woord over bedreigingen om u bij de "AWA groep" aan te sluiten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Voor het Commissariaat-generaal beweerde u wel dat u door de "AWA groep" werd benaderd om drugs te dealen, doch dit gebeurde in Kurumbu City en niet in Sawakacheri (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p.11).

Voorts verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat de "AWA groep" u ook in Pooneri kon vinden en ze daar uw telefoon en uw identiteitskaart afnamen (zie vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 5), iets dat volgens uw verklaringen voor het CGVS in Kurumbu City gebeurde. Voor het Commissariaat-generaal daarentegen stelde u buiten het feit dat u dreig telefoons ontving, in Pooneri geen andere problemen te hebben gekend. U opgemerkt hoe u dreig telefoons kon ontvangen daar uw telefoon door leden van de "AWA groep" was afgepakt, antwoordde u dat ze uw telefoon hadden teruggegeven. Dat de criminelen van de "AWA"-groep wel uw identiteitskaart hielden maar niet uw telefoon kan moeilijk overtuigen.

Bovenstaande discrepanties die de kern van uw asielrelaas raken, zijn dermate fundamenteel dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Verder is het ook eigenaardig te noemen dat ofschoon u gekend bent door de "AWA groep" en overal door hen wordt gezocht, u toch steeds bij verwanten gaat onderduiken, meer nog in Kurumbu City heeft u meermaals problemen gekend en toch keerde u er steeds terug om in uw ouderlijke woonst te verblijven. Indien u daadwerkelijk door de "AWA groep" zou worden gevisieerd kan worden aangenomen dat zij toch eerst bij de verwanten en zeker bij de ouders zullen gaan zoeken. Bovendien is het op zich al opmerkelijk dat de "AWA groep" de moeite zou doen om u over bijna gans Sri Lanka te zoeken louter omdat u twee studenten heeft aangewezen die enkel van de garage werden weggestuurd zonder dat zij daarbij aan de autoriteiten werden aangegeven.

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De geboortekarten, "family ration card", schoolattesten, rijbewijs en de identiteitskaart hebben betrekking op uw identiteit, familiale situatie en opleiding, zaken die door het Commissariaat-generaal niet worden betwist. De overlijdensakte van uw neef bevestigen het overlijden en de doodsoorzaak van uw neef doch toont niet aan dat u daar enig verband mee heeft. Het medisch attest bewijst dat u een verwonding aan het been opliep maar zegt niets over de oorzaak daarvan. Het politieattest toont aan dat u geen strafblad heeft wat ook niet door het Commissariaat-generaal wordt betwist."

Waar verzoeker ter terechtzitting thans nog een aantal afdrucken van foto's toevoegt, werpt dit geen ander licht op de motivering van de bestreden beslissing.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Het verzoekschrift stelt ten onrechte dat de bestreden beslissing niet motiveerde waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming, ook niet na de recente aanslagen in Sri Lanka van april 2019 op verschillende kerken.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien u geen gewag maakt van, al dan niet (on)rechtstreeks, banden te hebben met de LTTE, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

"U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen."

Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd dat de veiligheidssituatie in Sri Lanka niet grondig werd onderzocht. De algemene stelling van verzoeker dat gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid verzoeker onmogelijk kan terugkeren naar Sri Lanka, stelt de bestreden beslissing evenmin in een ander daglicht.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP